

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla dr. Horváth István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a Török Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Török Ferenc ügyvéd) által képviselt I.r. alperes és **II.r. alperes** ellen **személyiségi jogsértés megállapítása iránt indított perében** a Zala Megyei Bíróság 2009. évi április hó 17. napján kelt 6.P.21.346/2008/15.számú ítélete ellen felperes által 16. és 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezéseinek folytán meghozta az alábbi

Ítéletet:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az I-II.r. alperes mint egyetemlegesen jogosult részére 45.000 (negyvenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 90.000 (kilencvenezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította, egyben kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesek, mint egyetemleges jogosultak részére 90.000.- Ft perköltséget. Rendelkezett a 90.000.- Ft le nem rótt kereseti illeték felperes általi viseléséről.

Ítéletének indokolásában a 2008. február 29. napján megtartott sajtótájékoztató alapjául szolgáló közlemény tartalmával kapcsolatban rögzítette, hogy a felperesnek a volt munkáltatója ellen indított munkaügyi pert érintő sajtóanyagban megfogalmazott azon állítás, mely szerint a felperes a perben másodfokon jogerősen peresztes lett a felperes által sem vitatott valós tényállításnak minősül.

Hivatkozott arra, hogy a munkaügyi pert érintő másik kérdés - mely szerint a másodfokon eljáró bíróság döntéséről a felperes ígérete ellenére nem tájékoztatta a közgyűlést - szintén nem tartalmazott valótlan tényállítást.

A 2007. évben kiadott jogi kiadásokkal kapcsolatban feltett kérdések tekintetében úgy foglalt állást, hogy az azokban foglalt tényállítások valóságtartalmát az alperesek a perben a tagságuk mellett működött vizsgálóbizottság jelentése alapján bizonyították. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis megállapítást nyert, hogy a "A" Ügyvédi Irodával kötött megbízási szerződés alapján a kórháznak havi 380.000,-Ft + Áfa megbízási díjat kellett fizetnie és a kifizetett bruttó összeg 3.192.000,-Ft volt.

A kórház jogi képviselőjével kapcsolatos tények valósága kapcsán kifejtette, hogy azt maga a felperes sem vonta kétségbe, míg "B" ügyvéd alkalmazásakor folyamatban lévő büntetőeljárásra vonatkozó kérdés kapcsán megállapította, hogy az valós tényeken alapul, amelyekről a felperesnek is az erkölcsi bizonyítvány ismeretében tudomása volt.

A 2. és 3. pontban rögzített kérdésekben a bíróság megítélése szerint a sajtóanyag kiállítója arra kért választ, hogy a megbízási szerződés alapján kifizetett díj ellenében a "A" Ügyvédi Iroda ténylegesen milyen jellegű munkát végzett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a sajtóközlemény 2. oldalának 1. bekezdésében írt kérdéssel az I.r. alperes negatív értékítéletét fogalmazta meg, azonban mivel a kifejezőmódjában nem volt sértő, bántó vagy megalázó, és valótlan tényállítást sem tartalmazott a jóhírnév sérelmét nem eredményezte.

A bíróság a felperes közszereplői minősége kapcsán úgy foglalt állást, hogy jelen ügyben a felperes a helyi önkormányzat által fenntartott, közfeladatot ellátó egészségügyi intézmény főigazgatójaként közszereplőnek minősült.

A sajtótájékoztató anyagát átvevő, névtelen levél alapján indult büntetőeljárás tekintetében az elsőfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az utóbb alaptalannak bizonyult feljelentés megtétele és a megindult büntetőeljárás a felperesre nézve hátrányos következményei az alperesekkel szemben személyiségvédelmi eszköz alkalmazását nem tették lehetővé.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének helytadó ítélet meghozatalát kérte. Kifejtette, hogy az ítéleti tényállás megalapozatlan, a levont jogi következtetés téves, a bíróság az indokolási kötelezettségének nem tett eleget és az ítélet olyan ügyeket is tartalmaz, amelyeknek nincs az ügy szempontjából relevanciájuk.

Megismételve az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait előadta, hogy az alperesek nem a munkáltatói, nem tartozik nekik beszámolási kötelezettséggel, nem voltak jogosultak a sajtón keresztül őt számon kérni.

Ez utóbbit álláspontja szerint azért tették, hogy a nyilvánosság előtt kérdésekbe burkolt állításokkal gyanúba hozzák. Hivatkozott arra, hogy a bíróság tévesen nyilvánította közszereplőnek a felperest, aki közalkalmazotti státuszban, megbízással igazgatja az önkormányzat intézményét. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság hiányosan írta le "B" jogtanácsossal kapcsolatos tényállást és kételynek aposztrofálta a kérdésbe burkolt gyanúsítgatásokat. Nem tanulmányozta a közgyűlés jegyzőkönyvét, a sajtóközlemény teljes szövegét, amelyben alperesek részéről fenyegetések is megfogalmazódtak. Álláspontja szerint a bíróság az alperesek által koholt, nem hiteles, a közgyűlés által el nem fogadott „megállapításokat” ítéletének indokolásába foglalta. A bíróság a tényeket mellőzte, amikor a felperes jó hírnevének sérelmét nem tekintette megalapozottnak az alperesek illetéktelen, sajtónyilvánosság előtt, sértő módon fegyelmi vizsgálattal fenyegetőző magatartásában. Nem vette figyelembe a bíróság, hogy az alperesek jogellenesen szolgáltatottak információt a felperes számára jelentős hátrányt okozó rendőrségi feljelentéshez.

Ugyancsak a korábbi nyilatkozataival egyezően előadta, hogy a "A" Ügyvédi Iroda megbízása jogszerűen történt, nem állt fenn összeférhetetlenség. Ismételten hivatkozott

arra, hogy a névtelen feljelentés az alperesek sajtótájékoztatójára épült, az országos méretű feljelentési sorozat és a sajtókampány kizárólag az alperesek tevékenységének következménye.

Az alperesek - a tárgyaláson előadott - fellebbezési ellenkérelme az ítélet helybenhagyására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, az így beszerezett bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának megfelelően, helyesen értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetésével és indokolásával is - az alábbi kiegészítéssel - az ítéltábla egyetért.

Jelen eljárásban a vizsgálat tárgyát a 2008. február 29. napján megtartott sajtótájékoztató, az ott elhangzottak illetve a kiosztott anyag tartalma képezte. Ezzel kapcsolatban az ítéltábla megítélése szerint nem helytállóak azon felperesi érvelések, melyek szerint az alperesek nem voltak jogosultak sajtótájékoztatót tartani és annak keretében a sajtóanyagot kiosztani, mivel bárkinek joga van sajtótájékoztatót tartani, így az alpereseknek is jogukban állt azzal, hogy a sajtótájékoztatón elhangzott kérdések illetve az anyag tartalma nem valósíthatnak meg jogsértést.

Önmagában tehát a sajtótájékoztató kezdeményezése, az anyag szétszórása nem ad alapot a felperes jóhírnevének megsértésére.

A sajtótájékoztatón elhangzottak következményeiért - így a névtelen feljelentés megtételéért, annak alapján megindult büntetőeljárásért, a Szuperhír internetes portálon való cikkek megjelenésért - az alperesek nem tehetők felelőssé és a magatartásuk sem minősült jogellenesnek - még a sajtótájékoztató anyaga jogsértő tartalmának fennállása esetén sem -, mivel az nem az ő tevékenységük következménye, nem ők kezdeményezték a büntető eljárást, nem ők továbbították az anyagot.

A felperes közszereplői minőségével kapcsolatos elsőfokú bírói álláspontot az ítéltábla nem osztotta, ez azonban az érdemi döntés helyességét nem érinti, ugyanis nem a betöltött pozíció, hanem a tevékenység jellege határozza meg, hogy ki minősül közszereplőnek. A felperes, a "C" igazgatója szakmai szerepet töltött be, a helyi közösségben közéleti tevékenységet önszántából, saját elhatározásából nem látott el, ezért nem minősült közszereplőnek. Az ítéltábla megjegyzi, hogy a felperes ellen indult büntetőeljárás iránti fokozott médiaérdeklődés sem alapozta meg ezen minőséget.

Mivel azonban az alperesek által a 2. és 3.pontban megfogalmazott kérdések körében (5.sorszámú felperesi előkészítő irat 1.oldal) a megyei bíróság helyesen azt a jogi következtetést vonta le, hogy a vélemény negatív értékitélet nem volt bántó, sértő, továbbá valótlán tényállást nem tartalmazott, nem releváns a közszereplővel szemben „magasabb tűrési határ” kérdése.

Az ítéltábla rámutat arra is, hogy a jogellenesség objektív kategória. Jelen ügyben nem volt relevanciája annak, hogy az alpereseket a kérdések feltevésénél milyen indokok vezérelték, azokban milyen vélt indokokat látott a felperes. A jogsértés megállapítása

szempontjából ugyanis nincs jelentősége a felperes emócióinak, elképzeléseinek. A kérdéseket a Ptk.78.§-a szerinti szabályozás tükrében és összességükben úgy kellett értelmezni, ahogy a közvélemény, az átlagos hallgató értelmezheti.

Ekként annak megítélésénél, hogy a jóhírnév megsértése megtörtént-e, először is azt kellett vizsgálni, hogy az alperesek a sérelmet előidéző cselekményekhez felhasználtak-e olyan valótlan tény, amely a felperesre vonatkozik és sértette-e ez a személyiségi jogait. Ezt követően pedig azt kell vizsgálni, hogy az ilyen valótlan tény az alperesek állították-e, híresztelték-e, hamis színben tüntették-e fel, mivel ezek bármelyike megvalósítja a jóhírnév sérelmét.

A sajtótájékoztató anyagának 1. pontjában foglaltak valós tényeken alapultak és nem minősültek sértő, bántó, megalázóknak.

A 2. pont első bekezdésének utolsó mondata valóságon alapuló, logikus, okszerű véleménynek minősülő következtetést rögzített. A 2. pontban foglalt kérdések valós tényekből történő kérdésfeltevéseket tartalmaztak, a harmadik bekezdésben feltett kérdés alapjául szolgáló tényről a felperes maga is tudott és ezen ismeret birtokában alkalmazta "B" ügyvédet.

A 3. pont első bekezdése szintén valós tényeken alapult, a második bekezdés nem tartalmazott tényállítást, csupán következtetés levonását, azonban ez utóbbi önmagában - még téves köveztetés esetén sem - nem adott alapot a jogsértés megállapítására. A harmadik bekezdés valós tényeken alapuló véleménynyilvánítás, rosszallást kifejező következtetés, de nem minősült sértőnek, bántónak. A negyedik és ötödik bekezdés korrekt lépés az alperesek részéről arra való tekintettel, hogy a Közgyűlés hatásköre az igazgató kinevezésére és visszavonására is kiterjedt.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sajtótájékoztatóan elhangzott kérdések valós tényeken alapultak, az azokból levont következtetés jogszerű volt. Ebből következően azok nem alapozhattak meg jogsértést, azaz nem volt jogellenes alperesi magatartás, amely a kártérítés konjunktív feltételeinek egyike.

A felperes fellebbezési kérelmében arra hivatkozott, hogy az alperesek tevékenységének következménye lett a felperesi hivatalvesztés és az SZVT felperesről kialakított negatív megítélése. Ezzel kapcsolatban a peradatok alapján megállapítható, hogy a **Helység 1-i** Megyei Jogú Város Közgyűlésének 2008. január. 19. napján - vagyis a sajtótájékoztatót megelőzően - megtartott soron kívüli üléséről készült jegyzőkönyv 9. oldalának első harmada tartalmazott már olyan kérdéseket, amelyek az SZVT-nek a felperesről kialakított megítélését megalapozták.

A fentiek szerinti indokolásbani részbeni kiegészítéssel az ítélőtábla a Pp. 254.§ (3) bekezdése értelmében a megyei bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperesek a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelesek pernyertes alperesek részére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 1.§ (1) bekezdése, 3.§ (2) bekezdés b) pontja, (5) bekezdése és (6) bekezdése alapján megállapított 45.000,- forint másodfokú jogi képviseleti díjból álló perköltsége megfizetésére.

A 90.000,-forint feljegyzett fellebbezési eljárási illeték állam részére történő megfizetéséről szóló döntés a Pp.78.§ (1) bekezdésén alapul.

Győr, 2010. évi április hó 8. napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Lezsák József sk.
előadó bíró

Dr.Vass Mária sk.
bíró